

for opfyldt, hvis de foreskrevne oplysninger tillige er oplyst i tilbuds brevet.

I et tilfælde, hvor en finansiel tjenesteydelse udbydes på en hjemmeside på internettet, og hvor aftalen indgås ved forbrugers klik med musen på et ikon på skærmen, vil det være den erhvervsdrivendes standardaftalevilkår, der er lagt på hjemmesiden, og disse vil ofte anses som accepteret af forbrugeren ved dennes klik på ikonet. Da en hjemmeside som udgangspunkt ikke kan anses for et varigt medium, jf. dog nærmere bemærkningerne ovenfor ad § 12, vil den erhvervsdrivende i et sådant tilfælde skulle sørge for, at forbrugeren straks herefter meddeles oplysningerne og vilkårene på varigt medium, f.eks. pr. brev eller elektronisk post.

Den nævnte situation er samtidig et eksempel på, at anvendelsen af en bestemt fjernkommunikationsteknik i forbindelse med aftalens indgåelse umuliggør opfyldelsen af kravet om at give oplysningerne på varigt medium inden aftalens indgåelse, jf. det foreslåede § 14, stk. 2.

Som et andet eksempel herpå kan nævnes et tilfælde, hvor aftalen vedrørende en finansiel tjenesteydelse indgås i forbindelse med forbrugers telefoniske henvendelse til den erhvervsdrivende. I et sådant tilfælde må kravet om meddelelse af oplysningerne og aftalevilkårene på varigt medium opfyldes ved, at den erhvervsdrivende straks efter aftaleindgåelsen sender de foreskrevne oplysninger til forbrugeren. Dette kan f.eks. ske pr. brev eller elektronisk post.

Kravet i stk. 2 om meddelelse af oplysninger på varigt medium *straks efter aftalens indgåelse* må antages at indebære, at den erhvervsdrivende skal opfylde forpligtelsen, så snart det er muligt efter aftaleindgåelsen. I de ovennævnte eksempler vil den erhvervsdrivende således formentlig skulle sende brevet/e-posten samme dag eller senest dagen efter.

Retsvirkningen af, at kravet om varigt medium ikke opfyldes af den erhvervsdrivende, er, at en eventuel fortrydelsesfrist ikke begynder at løbe, så længe kravet ikke er opfyldt, jf. lovforslagets § 18, stk. 2, nr. 2. Der foreslås endvidere en regel om bødestraf for grov eller oftere gentagen overtrædelse af bl.a. pligten til på varigt medium at give oplysning om fortrydelsesretten og om eventuelle særlige risici ved den finansielle tjenesteydelse, jf. lovforslagets § 29, stk. 1, og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.3.4.

Til stk. 3. Af bestemmelsen følger det, at hvis de i § 13, stk. 1, nævnte forudgående oplysninger er meddelt forbrugeren i forbindelse med en tidligere aftale

af samme karakter, jf. herved § 13, stk. 4, er den erhvervsdrivendes oplysningspligt efter stk. 1 og 2 opfyldt, hvis den erhvervsdrivende har sikret sig, at forbrugeren fortsat har adgang til oplysningerne og aftalevilkårene på papir eller andet varigt medium.

Betingelsen vil kunne opfyldes ved, at den erhvervsdrivende anmoder forbrugeren om at bekræfte, at denne fortsat er i besiddelse af oplysningerne på varigt medium. Betingelsen vil også kunne anses for opfyldt, hvis oplysningerne ligger på en skrivebeskyttet hjemmeside, der opfylder kravene til et varigt medium, jf. herved bemærkningerne til § 12.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.3.4.

Til § 15

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre artikel 5, stk. 3, i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, men således at reglen samtidig foreslås udvidet til at gælde generelt for aftaler indgået ved fjernsalg, dvs. også fjernsalgsaftaler vedrørende varer og ikke-finansielle tjenesteydelser.

Baggrunden for forslaget er, at flere og flere tekniske indretninger som følge af den teknologiske udvikling må forudses at kunne anses for varige medier, jf. herom ovenfor under bemærkningerne til § 12, hvorfor forbrugeren vil kunne have behov for under aftaleforholdet at få aftalevilkårene udleveret på papir.

Retten til på begæring at få udleveret aftalevilkårene gælder *under aftaleforholdet*. Aftaleforholdet må anses for afsluttet, når aftalen er endeligt opfyldt fra begge parter side. Er der f.eks. tale om en tjenesteydelse, der leveres vis en SMS- eller MMS-besked, vil den foreslåede bestemmelse gælde, indtil forbrugeren har betalt for ydelsen, f.eks. via sin telefonregning, hvis dette er aftalt.

Af bestemmelsen fremgår endvidere, at det kun er *aftalevilkårene* - og altså ikke den del af forhåndsoplysningerne, der ikke er en del af aftalevilkårene - som forbrugeren kan kræve at få udleveret på papir. Den erhvervsdrivende vil ikke kunne afkræve forbrugeren betaling for udgifter til udskrift af aftalevilkårene.

Som eksempel på ændring af den benyttede fjernkommunikationsteknik, jf. bestemmelsens 2. pkt., kan tænkes en situation, hvor der er indgået en kreditaftale ved elektronisk post, og hvor forbrugeren anmoder om for fremtiden at modtage henvendelser vedrørende aftalen med almindelig post. Den omvendte situation kan også tænkes, dvs. hvor aftalen er indgået og den løbende kontakt mellem parterne er foregået via almindelig postforsendelse, og hvor forbrugeren beder om for fremtiden at modtage henvendelser med